

[Peter Nielsen.]

ændringsforslag, stillet henholdsvis af socialistisk folkeparti og partiet venstre, idet de synes at ville foregribe begivenhedernes naturlige udvikling.

Ved forslaget's første behandling udtalte jeg ønsket om, at der skattemæssigt kunne komme en ligestilling mellem husejer og lejer, og mente, det nemmest kunne gøres ved, at man afskaffede det gule ejendoms-skema for en- og tofamiliehuse, således at disse regnskaber ikke ville vedrøre vedkommendes personbeskatning med undtagelse af en beskatning af forrentningen af egenkapitalen. Der har været bred enighed om, at det ville være godt således at gå videre ad forenklingens vej, men måden, hvorpå det skal gøres, er der ikke enighed om. Venstres ændringsforslag vil jo blot give husejeren øgede skattemæssige fordele og dermed gøre uligheden mellem ejer og lejer endnu større. Man skulle intet tage til indtægt ved eget hus, men derimod have lov til at fradrage de væsentlige udgifter. Den form kan mit parti i hvert fald ikke tiltræde. Man kan selvfølgelig opnå en ligestilling ved at give lejerne den samme fordel, som husejerne har i dag, idet den leje, de betaler, jo delvis anvendes til forrentning og vedligeholdelse. Da man gennemførte skattelettelse for opsparing ved afbetaling på ejendomsgæld, var tanken også fremme om at give lejere denne skattelettelse for den del af huslejen, der f. eks. i sociale bolig-selskaber bliver anvendt til afdrag.

Det var teknisk uigennemførligt og ville vel også være endt i det rene virvar, hvis man skulle dele huslejen op og så give fradrag for afdragsdelen af den. Det provenutab, der ville opstå, skulle også dækkes ind på anden måde, og når alle således ville få et fradrag, var der i realiteten ingen, der ville få det, idet pengene så skulle ind på anden måde. Ligestillingen opnås derfor bedst ved, at man fremtidig hverken kan fradrage underskud eller skal tillægge overskud ved en- og tofamiliehuse, dog således at indtægten ved egenkapitalens forrentning ved, at man således sidder for mindre årlige udgifter, bør beskattes ligesom afkast af andre formuer.

Jeg skal i øvrigt ikke prøve at foregribe begivenhedernes gang, idet den højtærede finansminister, som det fremgår af betænk-

ningen, har givet tilsagn om, at han sammen med boligministeren vil nedsætte et udvalg, der skal komme med forslag om, hvordan ligestilling mellem ejere og lejere bedst kan opnås, og det gælder ikke alene på det skattemæssige område. Dette tilsagn kan mit parti erklære sig tilfreds med, og det ville derfor være mest praktisk, om man tog ændringsforslagene nr. 1 og 2 tilbage; så kan man altid senere stille sine eventuelle ændringsforslag, når det egentlige lovforslag til sin tid vil foreligge. Men opretholdes de to ændringsforslag, må jeg anbefale at stemme imod dem.

Det har været anført, at de samme betragtninger kunne gøres gældende over for hele det foreliggende lovforslag, således at man ventede med enhver ændring, indtil det mere omfattende forslag forelå. Se, hvis det drejede sig om et forslag, som ville gøre hele problemet mere indviklet, og man så senere igen skulle til at lave ændringer til den nu foreslåede ændring, kunne der måske være grund til at vente, men uanset hvad man ellers synes om forslaget, må man dog anerkende, at det er et stærkt forenkende forslag. De kvaler, man nu letter ligningsmyndigheder og husejere for ved næste års ligning, den forenkling, man får i ligningsarbejdet, er der dog ingen grund til at udsætte. Dertil kommer også, at en udsættelse af forslaget, således at vedligeholdelser i 1963 for sidste gang kan fratrækkes efter regning, ville animere til i år ligesom at tage vedligeholdelserne på forskud og foretage ting, man ellers normalt ville vente med, og man ville så i de kommende år kunne få sit procentfradrag, selv om arbejderne var udført i 1963.

Det er anført, at forslaget ligesom har tilbagevirkende kraft og derfor ikke ville være rigtigt over for de husejere, der allerede i den forløbne del af 1963 har udført vedligeholdelser i den gode tro, at de kunne fradrages efter regning. Det foreliggende lovforslag er imidlertid fremsat den 30. november sidste år, så man har i god tid været adviseret om, at standardfradraget ville komme. Der er altså ingen grund til at udsætte lovforslaget, og loven vil ikke kunne foregribe det kommende udvalgs arbejde, hvad derimod en vedtagelse af ændringsforslagene nr. 1 og 2 kan.

Jeg anbefaler derfor lovforslagets over-